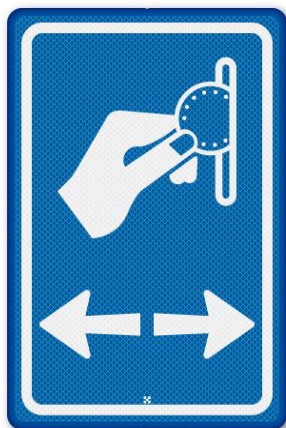

Impressie

Eindelijk betaald parkeren in Voorschoten?

Afdelingsblad
van GroenLinks
Voorschoten

Dertigste jaargang nummer 3, oktober 2024

Colofon

Medewerkers aan deze Impressie: Wim Burggraaff, Astrid Cortel, Albert Deuzeman, Michiel van Essen, Marijke Kleijweg, Fons Lemmens en Linda van der Zwaan.

Ontwerp omslag: Steef Harlaar. Papiersoort: Black label Zero A4 80gram, TCF and FSC certified mix

De auteurs schrijven op persoonlijke titel, en vertolken niet noodzakelijkerwijs de opvattingen van GroenLinks Voorschoten.

Redactieadres: Michiel van Essen, Donkiaan 27, 2254 AA Voorschoten, tel: 06 16804118. E-mail: michiel@glvs.nl

Bestuur Gr-Li Voorschoten: Voorzitter: Marijke Kleijweg, Secretaris: Paulien van Yperen, Penningmeester: Bart Verschoor, lid: Fons Lemmens, lid: Astrid Cortel.

Raadsleden: Albert Deuzeman, fractievoorzitter, Conny van der Krogt, Paul 't Lam en Corine Ilić.

Burgercommissieleden: Marja Nell

Steunfractie: Fons Lemmens.

Commissieleden: - Burger en Bestuur: Albert Deuzeman.

- Mens en Samenleving: Paul 't Lam en Marja Nell

- Wonen, Ruimte, Groen: Conny van der Krogt en Corine Ilić

- Algemene Regionale Zaken: Albert Deuzeman

Uiterste inleverdatum voor kopij voor de Impressie in Times New Roman 14:

6-12-2024

Mensen die geen lid zijn van GroenLinks kunnen zich voor € 4 per jaar abonneren op een 'papieren' versie van deze Nieuwsbrief. De digitale versie is gratis. Aanmelden via het redactieadres.

Inhoud

Colofon	1
Voorwoord.....	3
Fractienieuws september 2024	4
Wim Burggraaff.....	9
“Kom maar bij mij” en “Eerlijk zullen we alles delen”	10
Samenwerking GL en PvdA 2.....	14
Jeugdzorg in Voorschoten:.....	16
“Gekaapt door het kapitaal”	19
Yousef Alsarkhi, 8 maanden lid van GroenLinks.	24
Werkgroepen, commissielid, bestuurslid.....	26
Voorzitter,	28
Als je geen mails krijgt van GroenLinks Voorschoten... ..	32
Agenda voor leden	34

Voorwoord

Auteur: Michiel van Essen

Bij deze de derde Impressie van 2024.

De fractie “praat” u bij in het Fractienieuws over het wel en wee in de Gemeenteraad. Astrid schrijft over een interessant idee om het NIMBY effect als het gaat over huisvesting in Voorschoten, structureel aan te pakken. Iets voor het College, lijkt me, ik ben benieuwd hoeveel lef het College heeft. Ook de boekbespreking verheldert een zeer actueel fenomeen: hoe kapitaal in onze voorzieningen een veel te grote rol speelt, Fons schrijft over “Gekaapt door het kapitaal” van Mirjam de Rijk. Een kennismaking, door een interview, met Yousef Alsarkhi, die nog maar kort lid van GroenLinks is, door ondergetekende. Dan zijn er drie stukken van het Bestuur, geschreven door Marijke, over de samenwerking met de PvdA, het actief worden in werkgroepen, Commissie en Bestuur en de Agenda. Gelukkig is ook Wim B. is weer van de partij met een cartoon (pagina 9). Linda heeft zich geborgen over de financiële consequenties van Jeugdzorg in Voorschoten, ingewikkelde materie.

Tot slot de integrale versie van de Algemene Beschouwing uitgesproken door Albert in de Gemeenteraad, het politieke statement van het jaar.

Veel leesplezier en tot in december, namens de redactie,

Michiel van Essen, eindredacteur.

Fractienieuws september 2024

Auteur: de fractie

Sportaccommodatiebeleid

Er bestaat behoefte aan een duidelijk beleid op het gebied van de sportaccommodaties in het dorp. Een beleidsvoorstel daarover lag voor in de raadsvergadering van 4 juli. Het voorstel ging o.a. in op de nodige investeringen in de sportvoorzieningen, de taakverdeling tussen gemeente en sportverenigingen, en oplossingen voor verouderde voorzieningen en opstallen. Bedoeling is dat het bestaande aanbod aan sportvoorzieningen in stand wordt gehouden. Zwembad Het Wedde blijft in ieder geval tot 2030 open. In 2024 zal een onderzoek naar het zwembad plaatsvinden zodat er in 2025 een besluit over de toekomst van het zwembad voorgelegd kan worden in de raad.

Woordvoerder Paul sprak er zijn waardering over uit, dat het beleidsvoorstel meer duidelijkheid biedt aan de Voorschotense sportverenigingen. Hij vond wel, dat het gelijke speelveld voor de buitensport onvoldoende is gewaarborgd. Met gelijk speelveld wordt hier bedoeld, dat de gemeente de binnen- en

buitensportverenigingen op een vergelijkbare wijze behandelt. Een amendement van die strekking werd door een ruime meerderheid van de raad aangenomen. Vervolgens werd het sportaccommodatiebeleid unaniem door de raad goedgekeurd.

Parkeerbeleid

Tot voor kort had ons dorp geen parkeerbeleid, en daar is nu wat aan gedaan. In de raad van 4 juli is met unanieme stemmen een parkeerbeleid aangenomen. In grote trekken ziet dat beleid er als volgt uit. Fietsen, lopen, openbaar vervoer en elektrisch rijden worden gestimuleerd, als alternatieven voor autogebruik. Parkeerdruk in de openbare ruimte wordt zo goed mogelijk beheerst en beschikbare parkeerruimte wordt zo goed mogelijk verdeeld. Het gebruik van deelauto's wordt gestimuleerd en gefaciliteerd. Het netwerk van openbare oplaadpunten voor elektrische auto's wordt uitgebreid. Er worden geen nieuwe parkeerplaatsen aangelegd, behalve bij nieuwbouw. Om de parkeerdruk te verlagen kan in beginsel worden overgegaan tot betaald parkeren en parkeervergunningen verlenen. De

eventuele invoering daarvan moet eerst goed worden uitgewerkt. De inwoners worden daarbij betrokken. En het wordt vooraf aan de gemeenteraad voorgelegd. Woordvoerder Conny sprak namens GroenLinks waardering uit voor het voorgestelde parkeerbeleid, maar diende wel een amendement in. Dat had betrekking op de wijze waarop bewoners worden betrokken bij het beter verdelen van de parkeerplaatsen in het geval er problemen worden ervaren. Uit de voorgestelde procedure bleek nl. dat een vorm van parkeerregulatie door een relatief klein aantal mensen kon worden voorgesteld, terwijl een meerderheid dat wellicht helemaal niet nodig vindt. Het amendement werd echter door een meerderheid van de raad verworpen.

Uitvoeringsprogramma ontwikkeling centrum

Al eerder had de raad zijn goedkeuring gegeven aan de plannen om het centrum van het dorp op te knappen. Daarvoor is nu een uitvoeringsprogramma opgesteld, dat op 4 juli door de raad unaniem is goedgekeurd. Woordvoerder Conny vroeg in dit verband aandacht voor de ondernemers die graag in de plannen willen worden meegenomen, en ook de bewoners

van het centrum willen graag meepraten over alle ontwikkelingen. De wethouder gaf de verzekering dat ondernemers en inwoners betrokken zullen worden bij de deelprogramma's, die hierna zullen worden opgezet voor de verschillende onderdelen van het uitvoeringsprogramma.

Warmtenet

In 2050 moeten we in Nederland van het gas af zijn. Er wordt al een tijd gewerkt aan de beschikbaarheid van alternatieve warmtebronnen. Een van de mogelijkheden is de aanleg van een warmtenet. In Zuid-Holland legt de Gasunie een ondergrondse leiding aan, Warmtelinq, waarmee restwarmte uit het havengebied van Rotterdam door de regio wordt getransporteerd om huizen en bedrijven in Zuid-Holland te verwarmen. De planning is dat eind 2025 via dit warmtenet warmte aan Den Haag kan worden geleverd, en in 2027, via een aftakking (T-stuk) in Rijswijk, ook aan Leiden. En het is ook mogelijk nog meer aftakkingen te maken, zodat ook gemeenten als Oegstgeest, Leiderdorp, Zoeterwoude, Katwijk en Voorschoten van een warmtenet gebruik kunnen maken. In de raad van 4 juli lag een voorstel voor om ons dorp aan het warmtenet aan te

sluiten. Dat is een grote operatie, en één van de voorwaarden om dat te realiseren is de aanleg van een warmte-overdrachtstation (WOS). Dat komt te staan bij de Hofweg. De raad voelt wel voor aansluiting op het warmtenet, ondanks dat er nog veel onzekerheden zijn. Eén daarvan is het WOS. Een meerderheid van de raad wilde wel alvast de beschikbare grond voor het WOS reserveren, maar wilde nog een apart besluit nemen over de realisatie van het WOS. Een amendement van die strekking werd door een meerderheid van de raad aangenomen. Alleen GroenLinks was tegen, omdat dit alleen een vertraging zou opleveren, en verder niets.

Voorjaarsnota 2024

De voorjaarsnota geeft de stand van zaken weer rond de uitvoering van de gemeentelijke programmabegroting tot en met maart 2024. De voortgang van de begrotingsuitvoering wordt zowel beleidsmatig als financieel weergegeven. De fractie heeft met de voorjaarsnota ingestemd, evenals de andere raadsfracties. Woordvoerder Paul heeft in de gecombineerde commissievergadering wel een kritische noot gekraakt.

" We zien nu al een tekort staan van 1,8 miljoen. Zeker gelet op de 1,6 miljoen die we overhouden uit 2023 maar ook gelet op de verwachte neutrale begroting van 2025 is dat best opmerkelijk. Vooral omdat er in 2026 een groot tekort verwacht wordt. Er lijkt weinig lijn te ontdekken in de financiën van Voorschoten. Dit is natuurlijk een kritiekpunt richting het college, maar de eerlijkheid gebiedt ook te zeggen, dat dit voor een belangrijk deel mede veroorzaakt wordt door de landelijke overheid. Bijna 14 jaar rechtse regeringen Rutte hebben de gemeentefinanciën stelselmatig uitgekleeft, zeker voor gemeenten zoals Voorschoten. En als klap op de vuurpijl komt er nu ook nog een ongere extremerechte regering die zonder gêne verder gaat en in ieder geval 1 miljard subsidies bij de Nederlandse gemeenten weghaalt. Maar los van de landelijke maatregelen is er een groot tekort van € 750.000 op het sociaal domein en niet voor het eerst een structureel tekort. Er is eerder al behoorlijk geput uit de reserve sociaal domein, die zal nu wel zo'n beetje leeg zijn. Er lijkt geen enkele beheersing op deze uitgaven te zijn".

Kadernota 2025

De jaarlijkse kadernota bedoelt duidelijkheid te geven over de beleidsmatige en financiële kaders voor de op te stellen gemeentelijke begroting. De kadernota 2025 lag voor in de raadsvergadering van 11 juli, en bij deze gelegenheid houden de fracties hun algemene beschouwingen. Fractie leider Albert betoogde dat, hoewel we de bezuinigingen op de gemeenten hebben zien aankomen, het teleurstellend is, dat het college in de kadernota nergens concreet maakt hoe ze hiermee om willen gaan. Albert noemde dit "een kadernota zonder kaders". Het college heeft wel veel plannen, maar de uitvoering blijft tot nu toe achter. De kadernota is geen planning, maar een wensenlijst. De fractie van GroenLinks wil dat er voorrang wordt gegeven aan wat op de korte termijn moet gebeuren. Er is immers te veel blijven liggen en het wordt tijd het achterstallig onderhoud aan te pakken. Albert noemde als voorbeeld onder meer de sportaccommodaties en het opknappen van het centrum, en sprak er zijn waardering over uit dat het college daar slagen in wil maken. Naast het ontbreken van kaders vormen de tekorten die in 2025 verder oplopen een tweede probleem. En dit tegen de

achtergrond van het ravijnjaar 2026. In de kadernota ontbreekt een visie hoe we hiermee om moeten gaan, terwijl deze wel was toegezegd. Het college wil slechts een sluitende begroting en zoekt twee miljoen aan bezuinigingen. Maar zonder kaders die daarvoor zijn vastgesteld weten we niet hoe dat er uit gaat zien.

“Natuurlijk, als het rijk of de toezichthouder onze gemeente kapot willen maken, dan kunnen ze dat uiteindelijk. Maar we zijn niet alleen en hoeven dat niet zomaar te laten gebeuren. Bijvoorbeeld door te weigeren om de taken die het rijk op ons afgeschoven heeft zonder voldoende middelen af te dekken uit het geld dat we elders nodig hebben. En die dan ook bewust als signaal zo aan te leveren bij de toezichthouder. Of door juist door te zetten met die investeringen, waarvan we allemaal weten dat ze keihard nodig zijn. En als het afknippen van kleinere gemeenten als de onze wordt doorgezet, moeten we wat GroenLinks op korte termijn serieus in gesprek gaan met Leiden over een fusie. Niet alleen omdat we als onderdeel van een grotere gemeente meer middelen per inwoner krijgen, maar ook omdat het grote gemeenten beter lukt om ambtenaren aan te trekken. Dat is allemaal spannend en ongemakkelijk, maar dat is wat

“verantwoordelijkheid nemen” voor ons betekent: durven kiezen voor je inwoners, ook als dat moeilijk is.”

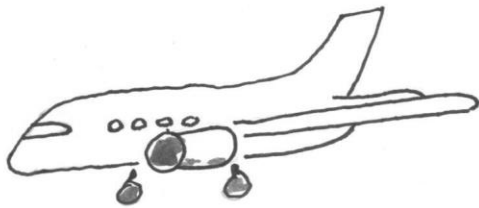
De algemene beschouwing van fractieleider Albert is te lezen in de nieuwspagina van onze website.

7-9-2024

Het einde van een gezamenlijke wandeling van GroenLinks en Partij van de Arbeid in de Horsten.

Wim Burggraaff

TERUGKEER
ASIEL ZOEKERS

“Kom maar bij mij” en “Eerlijk zullen we alles delen”

auteur: Astrid Cortel

Inleiding

Deze zomer werd het plan om flexwoningen te bouwen aan het Geestwoningpad afgeblazen. Met steun van alle fracties. In het proces dat hieraan vooraf ging zijn 7 mogelijke locaties benoemd. De IJbaan, twee locaties bij de gemeentewerf Rosenburg, het voormalige Fixet-terrein aan de Koninklijke Marinelaan, het Oude Stationslaantje, het zuidelijk deel van de parkeerplaats bij Het Wedde en het Geestwoningpad dus.

Inmiddels is ook het Oude Stationslaantje als mogelijke optie afgefallen. De vraag rijst hoe lang het duurt voordat uiteindelijk een keuze wordt gemaakt. Intussen wordt het aantal wachtenden op een woning steeds groter.

Wat bij mij blijft hangen van zo'n proces, is dat als het gaat om kortgezegd sociale woningbouw, steeds min of meer het zelfde gebeurt. Er is een moeizame zoektocht, want er zijn allerlei criteria. Dan wordt er iets gekozen en hoe verassend, dan komt de buurt in verzet. De politiek wordt gemobiliseerd. Het plan wordt afgeblazen en men gaat op zoek naar een andere mogelijkheid.

Natuurlijk, ik snap het wel; iedereen wil vrij of mooi uitzicht, een plek voor zijn kinderen om te spelen, biodiversiteit, voldoende parkeerplekken enzovoorts. Op zichzelf allemaal heel begrijpelijke wensen. Maar er is toch ook een andere kant? We gunnen toch iedereen een goede plek om te wonen? Wat hier naar mijn mening vooral speelt is het (N)ot (I)n (M)y (B)ack(Y)ard-fenomeen. “Ja, iedereen moet aan een huis worden geholpen maar niet in mijn directe omgeving”. Een ander moet daar maar voor zorgen.” Het NIMBY-fenomeen is van alle tijden en van alle mensen, maar het moet mij van hart dat ik altijd weer geraakt wordt door wat ik beschouw als een gebrek aan solidariteit.

Interessant in dit kader is wat voormalig woon-minister Hugo de Jonge hierover ruim een jaar geleden opmerkte tijdens de ‘Dag van de

projectontwikkeling': ¹“Heel veel tijd gaat verloren aan planvorming. Je hebt te maken met doorlopend nieuwe eisen, een nieuwe gemeenteraad, participatietrajecten, een wissel van economisch gesternte”. En verder merkt hij op “De rechtsbescherming is totaal uit balans ins ons land. Recht op uitzicht lijkt wel belangrijker dan recht op een woning, terwijl dat notabene in onze grondwet staat. We moeten af van die verjaardagen waarop iemand trots vertelt dat hij een woontoren heeft weten tegen te houden. Het zou schaamte op moeten leveren. Dat discours moet echt worden gevoerd”. Er valt natuurlijk wel het nodige af te dingen of wat de minister zegt. Alleen al omdat zijn partij in de afgelopen jaren mede vorm heeft gegeven aan een belabberd sociale woningbouwbeleid. Maar wat mij aanspreekt is het moreel appel dat hij doet. Het appel op onze medemenselijkheid, op onze solidariteit met anderen. Veelal de mensen die het in sociaaleconomisch

opzicht minder getroffen hebben in het leven.

Kan het ook anders?

De vraag is of het mogelijk is in deze situatie verandering te brengen. In alle eerlijkheid dat weet ik niet. Ik stel vast dat het nimby-fenomeen nou eenmaal bestaat. Tegelijkertijd stel ik vast dat de meeste mensen begrijpen dat iedereen een huis wil en ook tot op zekere hoogte solidair willen zijn. Misschien is het goed eens verder in te zoomen op de psychologische factoren die een rol spelen in de weerstand tegen (sociale) woningbouw in de buurt. Allereerst speelt angst een rol. Angst die ten grondslag ligt aan de hierboven al

benoemde reële zorgen voor verlies van kortgezegd de kwaliteit van de eigen leefomgeving. Maar er is nog een belangrijke psychologische factor; de behoefte aan rechtvaardigheid. Uit onderzoek naar de kwaliteit en uitkomst van participatieprocessen blijkt die behoefte een belangrijke rol speelt bij het ontstaan van weerstand.ⁱ Waarom ik? Waarom (altijd) mijn wijk? En als de behoefte aan rechtvaardigheid zo'n betekenisvolle rol speelt, biedt die behoefte dan wellicht een aangrijpingspunt voor een andere aanpak? Een aanpak met andere keuzes in het besluitvormingsproces. Hieronder doe ik 2 voorstellen voor zo'n andere aanpak.

'Eerlijk delen', voorstel 1

Als het gevoel van rechtvaardigheid in het geding is, is het van belang dat er 'eerlijk wordt gedeeld' in zowel de 'lusten' als de 'lasten'. In het geval van woningbouw zou dat gedaan kunnen worden door locaties voor sociale woningbouw systematisch aan- en toe te wijzen aan alle wijken. Hoe dat precies te doen: iedereen een beetje of door toewijzing op basis van toerbeurt,

zou moeten worden gezien en is een kwestie van nadere uitwerking. Het gaat mij hier om het principe van 'eerlijk delen'.

En hoe gaat het dan verder?

Voorstel 2

Nadat op de hierboven beschreven manier een wijk 'aan de beurt' is gekomen voor bebouwing start binnen de wijk een serieus participatieproces. Dat proces moet uiteraard zorgvuldig en democratisch zijn. Maar, zo stel ik voor: niet vrijblijvend. Een beknopte schets. Met elkaar maken de bewoners uit waar er zal worden gebouwd. De gemeente faciliteert dit proces door te voorzien in professionele begeleiding. Hierbij wordt samen met de bewoners bekeken op welke wijze inpassing in de wijk zo aantrekkelijk mogelijk kan gebeuren. Maar de uitkomst is dus niet vrijblijvend. Er moet een locatie worden gekozen. Komen de bewoners er niet uit met elkaar, dan maakt de gemeente een keuze. Dan wordt dus niet zoals nu het geval is doorgeschakeld naar de volgende wijk. Uiteraard zijn de wettelijke mogelijkheden beroep en bezwaar onverkort van toepassing. Mijn voorzichtige veronderstelling en

mijn hoop is echter dat hiervan bij deze werkwijze minder gebruik zal worden gemaakt. In ieder geval lijkt hij mij de moeite van het verkennen waard.

<https://propertynl.com/Nieuws/De-Jonge-pleit-voor-nimby-schaamte/cca122d3-df8a-4755-845d-aed78ae42499>

<https://www.bkhf.nl/wp-content/uploads/2018/03/Rapport-Weerstand-in-Rotterdam-2017.pdf>

Als u liever de digitale versie van de Impressie ontvangt:

laat het weten aan het redactieadres, dan komt u op de lijst van mensen die hem digitaal(en daarmee in kleur!) ontvangen. Redactieadres: michiel@glvs.nl

Samenwerking GroenLinks - Partij van de Arbeid 2.

Auteur: Marijke Kleijweg.

De grote vraag.

De grote vraag is: Gaan we samen met de PvdA met één gezamenlijke lijst de gemeenteraadsverkiezingen van 2026 in?

In de tweede helft van oktober zal deze vraag in een digitale stemming, aan de leden worden voorgelegd. Alle leden worden dan in staat gesteld om voor of tegen een gezamenlijke lijst te stemmen. Omdat de vraag over het al dan niet één kandidatenlijst vormen samen met de PvdA, een vraag is met nogal wat consequenties, zal er de komende tijd meer informatie naar de leden toekomen.

Verkiezingsreglement.

In een stuurgroep, bestaande uit de fractievoorzitters, de voorzitters en de secretarissen van beide partijen wordt gewerkt aan een zogenoemd verkiezingsreglement. Dit reglement bevat vele afspraken die tot doel

hebben om zorgvuldig en met duidelijkheid samen de verkiezingen in te gaan. Stemmen vóór een gezamenlijke lijst betekent dan ook dat het verkiezingsreglement in werking treedt. Op het moment dat de digitale stemming wordt opengesteld, wordt het verkiezingsreglement toegestuurd aan de leden. Het verkiezingsreglement zal ook op de website geplaatst worden.

In het reglement staan bijvoorbeeld afspraken over welke partij welke plaats op de lijst mag invullen, hoe

kandidaten-
en
programma
commissie
zijn

samengesteld en op welk moment en hoe we aan een kandidaat-wethouder willen komen. Op dit moment gaat het goed met de samenwerking in de Stuurgroep. De afspraken in het

verkiezingsreglement zijn vrijwel rond. Op het moment van dit schrijven wordt gewacht op een finaal akkoord van de besturen.

We voorzien wel dat samen de verkiezingen in gaan extra tijd zal kosten. Een gezamenlijk programma zal extra discussie vragen.

Partijgewoonten of routines zijn niet gelijk waardoor meer aandacht zal moeten zijn voor hoe we alles gaan doen. Kansen tot aanscherping en verdieping is daarmee aanwezig en de kunst zal zijn om het beste van beide partijen eruit te halen.

Mocht uit de stemming bij één van beide partijen komen dat de meerderheid van de leden tegen een gezamenlijke kandidatenlijst is, dan komt die er niet. Alles blijft dan bij het oude, in die zin dat we wel alle benodigde stappen naar de

verkiezingen moeten zetten maar dan alleen voor GroenLinks.

Dat is ongetwijfeld eenvoudiger in de aanloop naar de gemeenteraadsverkiezingen, maar

maakt de kans op een grotere invloed op het Voorschotense beleid kleiner.

Wordt vervolgd....

Jeugdzorg in Voorschoten: de kosten stijgen steeds meer, maar geven ook kansen

Tekst: Linda van der Zwaan

De stijgende kosten van jeugdzorg in Voorschoten zijn niet langer te negeren. In 2024 verwachten we een stijging van €569.000 bovenop het huidige budget van €6.192.000, en voor 2025 nog eens €485.000 extra. Dit zijn bedragen die onze lokale begroting flink onder druk zetten, en die uiteindelijk de inwoners gaan raken. Het is niet alleen een financieel probleem, maar ook een maatschappelijk probleem, want hoe 'normaal' is het als zoveel jongeren gebruikmaken van jeugdzorg?

Tijdens de zorgtafel van 3 september werd veel gesproken over het belang van samenwerking. De bijeenkomst bracht 40 deelnemers uit verschillende sectoren samen – van (huis)artsen en therapeuten tot vertegenwoordigers van het onderwijs en sportclubs. De focus lag op 'Jeugd en Positieve Gezondheid', en dat is precies waar we naartoe moeten volgens de deelnemers: investeren in preventie en welzijn om de stijgende kosten van jeugdzorg af te remmen.

Wethouder Hubert Schokker benadrukte tijdens de zorgtafel dat het sociaal domein, en in het bijzonder jeugdzorg, een steeds groter deel van de gemeentelijke uitgaven beslaat. Hij erkende het dilemma: we willen dat iedereen de zorg krijgt die hij nodig heeft, maar we moeten ook zorgen dat de kosten beheersbaar blijven.

Zonder structurele veranderingen zal er niks veranderen.

Twee belangrijke speerpunten kwamen naar voren tijdens de zorgtafel die een verschil kunnen maken:

1. Preventie en positieve gezondheid

Het idee dat we gezondheid breder moeten zien dan alleen het behandelen van ziekten is noodzakelijk, zeker als het gaat om jongeren. Door vroegtijdige

ondersteuning en een gezonde leefstijl te bevorderen, kunnen we voorkomen dat jongeren in zwaardere zorgtrajecten belanden. Dit sluit goed aan bij het idee om te investeren in meer jeugd-POH's (Praktijk Ondersteuners Huisartsen), wat op termijn zou helpen om de zware, kostbare zorg te verminderen.

2. Strengere toegangscontrole voor zorgtrajecten

Tijdens de bijeenkomst werd ook het belang van een efficiëntere samenwerking in de zorgketen belicht. Maar ook hier geldt: er moet strenger gecontroleerd worden wie toegang krijgt tot dure zorgtrajecten.

Zoals wethouder Schokker al aangaf, moeten we ervoor zorgen dat de zorg betaalbaar blijft, en dat betekent soms moeilijke keuzes maken. Door bijvoorbeeld een centraal beoordelingsteam te laten beslissen over de toegang tot gespecialiseerde jeugdzorg, kunnen we kosten beheersen en middelen toewijzen aan wie het écht nodig heeft.

Als zorgcoördinator op een middelbare school zie ik al jarenlang een stijging van het aantal leerlingen

met een diagnose en leerlingen die een of andere vorm van therapie volgen. En om alle misverstanden te voorkomen: ik zie dat deze kinderen echt last hebben van 'iets'. Wat echter misschien nog een stap is vóórdat preventie wordt ingezet, is de discussie over wat er verstaan wordt onder stoornis of wat er bedoeld wordt met 'gewoon' en 'afwijkend'. En daarnaast ook de vraag: wie heeft er last van? De ouders, het kind zelf of de school? En waarom wordt er (vaak) gekozen voor een traject dat gericht is op het kind en niet op de context van bijvoorbeeld het gezin, de school of de maatschappij? Het de medicaliseren en normaliseren is

een belangrijke stap richting een meer inclusieve maatschappij. En juist de gemeente heeft een rol van betekenis als het gaat om de inrichting van de context, we hebben in Voorschoten namelijk andere vraagstukken dan bijvoorbeeld in grote steden met achterstandswijken (hoewel bepaalde problemen ook in Voorschoten kunnen voorkomen natuurlijk).

De bovengenoemde speerpunten wijzen allebei richting de gemeente en professionals, ik vraag me af of er ook andere routes zijn. In sommige steden maakt 1 op de 6 jongeren gebruik van jeugdzorg, 25 jaar geleden was dat 1 op de 27. In vergelijking met andere Europese landen heeft de Nederlandse jeugd meer last van psychische aandoeningen. Vooral school wordt

door de jongeren als belangrijkste oorzaak genoemd van hun mentale problemen; het gevoel altijd te moeten presteren. Ouders zouden daarom ook in de speerpunten genoemd mogen worden - bijvoorbeeld door ondersteuning te bieden in de opvoeding - maar ook de maatschappelijke discussie mag

een speerpunt zijn. Onderwijs is belangrijk, maar wat zegt het over ouders, school en de maatschappij als jongeren voortdurend op hun tenen lopen?

De kunst is om het een normale zaak te gaan vinden dat opvoeden reuze ingewikkeld is, zodat de jeugd in Voorschoten mag leren dat het afwijkende er gewoon mag z

“Gekaapt door het kapitaal” door Mirjam de Rijk.

Een boekbespreking

Auteur: Fons Lemmens

Huisartspraktijken, kinderopvangcentra, bijlesbureaus, ouderenzorg worden massaal opgekocht door private equity en andere kapitaalcrachtige bedrijven. Die zijn er niet primair op uit om goede zorg te leveren of goed onderwijs mogelijk te maken, maar om snel zoveel mogelijk winst te maken. Over hoe dat werkt heeft Mirjam de Rijk een onthullend boek

geschreven: “Gekaapt door het kapitaal”. Daarin beschrijft zij hoe in de zorg, het onderwijs, het wonen, de kinderopvang en ook in het bedrijfsleven het

op winst beluste kapitaal is doorgedrongen. Ik geef van dit boek geen integrale samenvatting, ik zoom slechts in op twee hoofdstukken die mij hebben aangesproken: over kapitaal en de huizenmarkt, en over de oorzaken van de kapitaalgroei. Maar eerst een korte uitleg van het begrip private equity

Private equity

Private-equityfondsen kopen met geld van grote vermogensbezitters (bedrijven, rijke particulieren, pensioenfondsen) particulieren bedrijven en organisaties in de publieke sector op om deze na een aantal jaren weer met winst door te verkopen. Bedrijven die zijn opgekocht door private equity moeten hoge rendementen leveren voor de kapitaalverschaffers en voor de provisie van de fondsmanagers. Private-equityfondsen worden ook wel ‘sprinkhaankapitalisten’ genoemd omdat ze hun prooi kaalvreten en vervolgens weer van de hand doen.

Wonen

Met een modaal inkomen kun je tegenwoordig nauwelijks meer een huis kopen. Huren kost een rib uit je lijf. Dat zit hem niet in gestegen bouwkosten of gebrek aan ruimte. Aan wonen wordt vooral heel veel verdiend door beleggers, banken, grondeigenaren en ontwikkelaars. Private investeerders hebben de

afgelopen jaren niet zozeer geïnvesteerd in het bouwen van nieuwe huizen, maar in het opkopen van bestaande huizen. Er is veel kapitaal, en dat is op zoek naar rendement. Omdat woningen schaars zijn en de prijzen goeddeels vrij, kan aan het verhuren van huizen goed verdiend worden. Daar komt bij, dat woningcorporaties, die van oudsher betaalbare woningen aanbieden, de afgelopen jaren aan banden zijn gelegd. Ze mochten voortaan alleen aan de laagste inkomensgroepen verhuren, kregen met nieuwe heffingen en belastingen te maken, en moesten hun bouwgrond verkopen. Daardoor konden ze nauwelijks meer huizen bouwen en moesten ze om financiële redenen hun woningen verkopen. Door dit beleid kregen commerciële verhuurders meer ruimte. Een derde van de 1,2 miljoen huurwoningen wordt inmiddels commercieel verhuurd. Na de Tweede Wereldoorlog was verhuur van woningen een publieke taak. Dat was een bewuste keuze om te voorkomen dat huurders uitgeknepen zouden worden. Dat is nu grondig veranderd. Ruim 40% van de huurders in de vrije sector is nu meer

dan 40% van het inkomen kwijt aan wonen. In 1990 kostte een koopwoning gemiddeld bijna vier keer het modale inkomen. In 2022 was dat opgelopen tot elf keer het modale inkomen. Huishoudens hebben bij elkaar een enorme hypotheekschuld in vergelijking met andere landen. Banken hebben belang bij hoge huizenprijzen.

Huishoudens betalen per jaar zo'n € 29 miljard aan rente. Ruim een derde daarvan wordt betaald uit publieke middelen, dankzij de hypotheekrenteaf trek. Dat huizenprijzen stijgen door de schaarste aan woningen is een mythe. De huizenprijzen stijgen mee met wat kopers eraan kunnen besteden, en dan vooral hoeveel ze ervoor kunnen lenen. De overheid heeft de afgelopen decennia de mogelijkheid om te lenen flink verruimd: meer lenen dan het huis

waard is, aflossingsvrij lenen, kortingen voor starters. Dat vooral heeft de huizenprijzen opgedreven. De verruiming van de leenmogelijkheden was bedoeld om het eigen woningbezit te stimuleren, maar zo heeft het niet gewerkt. Sinds 2010 is het eigen woningbezit ongeveer gelijk gebleven.

Grond in Nederland is voor het overgrote deel in handen van grote particulieren grondeigenaren. Zo'n 60% van de prijs van een huis bestaat uit grondkosten. De grondprijs is het verschil tussen de huizenprijs en de bouwkosten. Hoe hoger de huizenprijzen, hoe meer winst voor de grondeigenaar. Tussen 2015 en 2023 stegen de bouwkosten met 34% maar de verkoopprijzen van nieuwbouwwoningen stegen met 97%. Die extra opbrengst is voor de grondeigenaren. Particulier grondeigendom is een belangrijke oorzaak dat er te weinig gebouwd wordt. Ontwikkelaars hebben vaak veel meer bouwlocaties dan ze zelf op korte termijn kunnen ontwikkelen, dus gebeurt er niets op veel van die grond. Er zijn voor 335.000 extra woningen bestemmingsplannen vastgesteld, maar gebouwd wordt er weinig. Op

grond in handen van commerciële eigenaren worden minder sociale huurwoningen en meer (vaak dure) koopwoningen en commerciële huurwoningen gebouwd.

De overheid stopt per jaar ruim € 20 miljard in het wonen: hypotheekrenteaftrek, huurtoeslag, bouwsubsidies, tegemoetkomingen voor starters. De huurtoeslag gaat naar huurders, maar de overige € 15 miljard komt terecht bij banken, grondeigenaren, ontwikkelaars en beleggers. Partijen die allemaal verdienen aan de stijgende woonkosten.

Kapitaal

De meeste mensen gebruiken hun geld voor wonen, eten, uitgaan, vakantie. Maar je kunt kapitaal ook gebruiken om meer kapitaal te maken. Zo is een groeiende vermogensberg ontstaan. Daar zijn verschillende oorzaken voor aan te wijzen.

(1) In 2022 maakten bedrijven in Nederland € 344 miljard winst. De bruto winst was hoger dan wat de bedrijven aan salariskosten kwijt waren. Het gaat dan over de lonen van miljoenen mensen versus de

winst van een beperkte groep aandeelhouders. Aandelen worden tegenwoordig voortdurend verhandeld, aandeelhouders zijn voortdurend op zoek naar het hoogste, snelle rendement. Zo wordt er winst gemaakt met bedrijven. (2) Ongelijkheid is niet alleen een gevolg van de groeiende kapitaalberg, maar ook een belangrijke oorzaak. Als er weinig koopkracht is, investeren bedrijven minder in nieuwe producten, in personeel en in lonen. En zo gaat een groter deel van de winst naar de aandeelhouders. Dit mechanisme stimuleert de vermogensongelijkheid. Een kleine 5% van de huishoudens bezit bijna twee derde van al het particuliere vermogen. (3) In 2022 ontving het rijk bijna €200 miljard aan belastingen en premies op arbeid, en €40 miljard aan belasting op winst. En hierboven zagen we al dat het bedrag aan winst hoger is dan het bedrag aan salarissen. De belasting legt bedrijven en kapitaalbezitters in de watten. (4) De Europese Centrale Bank (ECB) heeft sinds 2014 zo'n €5000 miljard in de economie gepompt. Dat was om de economie te stimuleren en te zorgen dat landen

minder last hadden van de opgelopen staatsschulden. Maar het ECB-kapitaal leidde vooral tot een levendige handel in aandelen, met grote winsten voor de handelaren. Die waren al rijk en werden nog rijker. (5) Wie veel kapitaal heeft kan veel extra geld lenen. Daarmee zijn schulden een belangrijke bron van ongelijkheid. (6) In de tachtiger en negentiger jaren is een groot deel van de regels rond kapitaal afgeschaft. Er is een vrij verkeer van kapitaal. (7) We hebben in Nederland €1500 miljard aan pensioengeld. Vroeger investeerden pensioenfondsen hun vermogen vooral in woningbouw en staatsobligaties, tegenwoordige gedragen ze zich net als andere grote beleggers: op zoek naar het hoogste rendement. Echter: meestal is het bedrag aan pensioenpremies hoog genoeg om de pensioenen van te betalen. De beleggingsinkomsten vergroten alleen maar de pensioenpot.

Dit zijn volgens Mirjam de Rijk zeven oorzaken waarom de hoeveelheid kapitaal de afgelopen decennia zo sterk is toegenomen. En het zal blijven toenemen, zolang er niets tegen gebeurt. De Rijk gaat in haar boek verder nog in op hoe het kapitaal is binnengedrongen in de publieke sector, wie daar achter

zitten, en hoe deze situatie verbeterd kan worden. We zouden weer een echt publieke sector moeten hebben. Bedrijven moeten een plek zijn waar waarde wordt gecreëerd voor de samenleving, in plaats van dat ze slechts handelswaar zijn, en we kunnen de groeiende kapitaalberg beteugelen met belastingheffing, lenen door banken afremmen, en pensioengeld alleen nog beleggen in nuttige doelen waarvoor moeilijk financiering te vinden is, zoals betaalbare woningen en de energietransitie.

Voor wie meer wil weten over het werk van Mirjam de Rijk kan terecht op: mirjamderijk.nl.

Yousef Alsarkhi, 8 maanden lid van GroenLinks.

Auteur: Michiel van Essen

Tijd voor weer een interview, dit maal met iemand die nog maar kort lid is van GroenLinks: Yousef Alsarkhi(1990).

De afspraak was heel snel gemaakt, opvallend was de zeer open houding van Yousef op het verzoek voor een interview. Hij nodigde uit bij hem thuis, in de Vlietwijk. Een paar dagen later zaten we in zijn woonkamer met een heerlijke kop safranthee, een drank uit de streek waar hij geboren is: Khuzestan in Iran.

Nog maar 8 maanden is hij lid van GroenLinks, en het bevalt hem goed. Hij was al lid van de PvdA, en is daar in Den Haag ook actief geweest, nu dus van beiden lid. Een

verschil wat hij beschrijft is wat hij noemt de open houding van GroenLinkers, waarbij Dwars een speciale plek inneemt. Na het laatste congres in november 2023 in Amersfoort, besloot hij lid te worden, Dwars “trok hem over de streep”. Wanneer Yousef gevraagd wordt naar het waarom van de aanmelding, geeft hij aan dat het de combinatie van de idealen is, én voor het milieu opkomen én voor de zwakkeren in de samenleving.

Dan verteld hij, dat in Ahvaz, een grote stad in Khuzestan waar Yousef geboren is, dat hij ook bezig was met het milieu. De regio ligt in een rivierdelta, hij woonde daar toen er plannen gemaakt werden voor het leggen van dammen in de rivier. Het doel was het gebied klaar te maken voor de olie-industrie. Het zou leiden tot grote droogte op het land, traditioneel landbouwgrond voor de teelt van onder andere haver en tarwe(zijn opa was er boer). Yousef was er erg tegen, het zou op meerdere manieren een ramp zijn.

Helaas zijn alle plannen daar uitgevoerd, door zijn vlucht heeft hij het nooit kunnen zien. Hij is sinds zijn vlucht in 2015 niet meer terug geweest in zijn geboorteland en heeft ook zijn familie niet meer dan online gezien. Hij hoopt erg, ze in de toekomst weer te kunnen zien. Dat zal niet in Nederland of Iran kunnen. Ook legde hij uit dat schrijven op sociale media niet kan, dan is er voor zijn familie kans op (vervelende) gevolgen.

Zijn plannen in Nederland: hij is nu bezig aan het laatste jaar van de Engelstalige opleiding European Studies aan de Haagse Hogeschool. Dat gaat hij afmaken. Intussen is hij aan het solliciteren, recent als begeleider van daklozen/vluchtelingen zonder verblijfsstatus. Wat nog niet is genoemd is dat Yousef ook dichter

is. Hij heeft al 2 bundels gepubliceerd. Yousef spreekt Arabisch, Farsi, Engels, Nederlands en een beetje Frans, maar schrijft vooral in het Arabisch.

En de lokale politiek? Het contact met Astrid, die hem benaderde na zijn aanmelding als lid, vindt hij prettig. Albert leerde hij kennen bij het flyeren bij station de Vink voor de Europese verkiezingen. Inmiddels doet hij mee met de vergaderingen van de fractie bij en vindt dat fijn. Hij kan het niet altijd volgen, maar leert er veel. Dat wil hij ook blijven doen. Ook is hij lid geworden van de nieuwe werkgroep Communicatie waar al 1 bijeenkomst van is geweest. Yousef is enthousiast over de plannen die ze maakten.

Op dit moment heeft hij geen idee hoe dat verder zal gaan, duidelijk is dat hij geniet van het contact met de leden van GroenLinks Voorschoten.

Werkgroepen, commissielid, bestuurslid

Auteur: Marijke Kleijweg

De verhuizing van een commissielid, de toestroom van nieuwe leden en een groeiende behoefte vanuit de fractie aan hulp bij communicatie. Deze componenten hebben ervoor gezorgd dat in een grote actie veel leden zijn benaderd. Het directe doel hiervan was om enerzijds leden te vinden die het leuk vinden om actiever te worden. Anderzijds om met meer mensen meer activiteiten, in welke vorm dan ook, te organiseren en als GroenLinks beter zichtbaar te zijn in het dorp.

Werkgroepen.

Het vinden van mensen is goed gelukt.

Twee werkgroepen; 'Communicatie' en 'Groen' zijn inmiddels gestart en de werkgroep 'Sociaal Domein', gaat in oktober beginnen. De werkgroepen zijn allen gekoppeld aan een raadslid en bestaan uit vier tot zes deelnemers. Iedere werkgroep bepaald zijn eigen doel, werkwijze en onderwerpen.

De redactie van Impressie is met een lid uitgebreid.

Commissielid.

De plaats voor een commissielid voor de raadscommissie Bestuur en Middelen, is nog open. Hiervoor zoeken wij iemand die mogelijk ook

geïnteresseerd is om op termijn raadslid te worden. Het is een uitstekende plek om te wennen en te leren. Je zit samen met een raadslid in deze commissie en je neemt deel aan het fractieoverleg.

Weet je niet goed of het je zou passen, neem contact op, dan praten we erover en kunnen je uitleggen wat het je geeft en wat het vraagt.

Mail: marijke@glvs.nl. Bel of app: 0650433482.

Bestuurslid.

Tenslotte hebben wij plaats voor een beginnend bestuurslid. Vind je het leuk om je bezig te houden met de organisatorische kant van een politieke partij? Of wil je die kant leren kennen? Laat dan van je horen. Heb je vragen of twijfel je of het iets voor je is? Laten we er dan eens over praten.

Er is ruimte voor een zesde bestuurslid en het is een interessante tijd met veel nieuwe ontwikkelingen voor GroenLinks. Mail: marijke@glvs.nl.
Bel of app: 0650433482.

Voorzitter,

Auteur: Albert Deuzeman

Afgelopen week donderdag kwam er in Groot-Brittannië een einde aan veertien jaar bestuur door de Tory's. Een roerige tijd die wij vooral associëren met Brexit, schandalen en een premier die verloor van een krop sla. Een Britse tragikomedie in de traditie van Terry Gilliam. Een Britse collega zei mij er echter over: "Het voelt alsof mijn land in een ontwikkelingsland is veranderd".

Hij had het over de keiharde bezuinigingen op lokale overheden sinds 2010. Het had tot een opbloeiende samenleving moeten leiden, maar bleek een recept voor dramatische aftakeling. Provinciesteden zonder bibliotheek of buurthuizen. Kraanwater dat op sommige plaatsen niet meer drinkbaar is. Scholen waar een instortend betonnen dak stiekem een meevaller is, omdat een schadevergoeding toch weer inkomsten geeft. Dat is hoe je een gemeenschap kapot bezuinigt.

Hoewel onze Nederlandse situatie niet helemaal vergelijkbaar is, doet de kadernota vermoeden dat dit weleens ons voorland zou kunnen zijn. Dat zagen we aankomen, dus

des te groter was onze teleurstelling dat het college nergens concreet maakt hoe ze hiermee om wil gaan. We kregen een kadernota zonder kaders. Bij de begroting mag de raad kennelijk tekenen bij het kruisje. Dit terwijl de kadernota duidelijk maakt dat we tegen meerdere uitdagingen aanlopen.

Allereerst de grote hoeveelheid investeringen. Dit college heeft veel plannen ontwikkeld, veel ervan behartenswaardig, maar bleef achter in de uitvoering. Het leidde tot een lang investeringsoverzicht, waarbij we opmerkelijk genoeg het minst lijken te weten van de plannen die we binnenkort moeten uitvoeren. Voor plannen zonder uitwerking, zoals de gemeentelijke huisvesting, staan alvast exacte bedragen. Maar over het plan bij de Kruispuntkerk, dat toch zo'n beetje klaar moet zijn, kan nog niets gezegd worden.

Het laat zien dat dit geen planning is, maar een wensenlijst. En zolang Voorschoten worstelt met de uitvoering van plannen en de menskracht niet heeft, is het

totaalbedrag wellicht geen grote zorg. Wat onze fractie betreft besteden we vooral aandacht aan wat we op korte termijn gaan doen. Er is te veel blijven liggen de afgelopen jaren en het wordt tijd het achterstallig onderhoud aan te pakken. Dat dit college probeert daar slagen op te maken ziet en waardeert onze fractie. Met het vastgestelde sportaccommodatiebeleid ligt er een raamwerk om gestructureerd te denken over onze investeringen. En ja, daar moeten we behoorlijke inhaalslagen maken. De Centrumvisie geeft bouwstenen om het kloppend hart van ons dorp te behouden. We zijn blij dat hierin meer ruimte komt voor groen, wonen en voetgangers. Dat is voor de leefbaarheid van ons dorp, maar ook voor de ondernemers in het centrum. Juist ook zij hebben dit nodig. Gratis parkeren blijkt geen manier om structurele leegstand te voorkomen en we moeten uitkijken dat we niet definitief in een neerwaartse spiraal terechtkomen. Die focus op wat we nu praktisch kunnen oppakken om het dorp vooruit te helpen is de reden dat we moties 335 en 336 indienen, waar ik in een volgende termijn verder op in zal gaan.

Een tweede probleem zijn de tekorten op korte termijn, al in 2025. Die waren er al na de meicirculaire, maar informatiebrief 47 laat zien dat ze oplopen. Daarbij wordt direct gezegd dat dit “niet leidt tot bijstelling van de Kadernota 2024-2028.” Voorzitter, dat is nou juist het probleem! Hoe kan het college drastisch oplopende tekorten rapporteren, de toegang tot jeugdzorg willen reorganiseren en hier nauwelijks iets over zeggen? We verwachten geen oplossing voor landelijke problemen, maar wel een visie. Collega Maassen stelde in de commissie terecht de vraag: hoe kan jeugdzorg steeds duurder worden en toch slechter functioneren? Juist als linkse partij, die veel van de overheid verwacht, willen we geen genoeg nemen met inefficiënte en dure bureaucratie. Of accepteren dat het onze begroting kannibaliseert. Dit is een belangrijke discussie om te voeren en deze kadernota had daarvoor het moment moeten zijn.

Dit alles, voorzitter, speelt tegen een achtergrond van het ravijnjaar 2026. Mede veroorzaakt door een herverdeling van kleinere gemeenten als de onze, die al relatief weinig kregen, naar steden en krimp gemeenten. We hopen nog

steeds dat het teruggedraaid wordt, maar dit lijkt een van de weinige concrete zaken te zijn waar de nieuwe coalitie het wél over eens kon worden. Sterker nog, er kon nog wel een bezuiniging overheen, waarbij gemeenten zich dan weer als zetbaas mogen laten gebruiken. Voorzitter, wat wij hadden willen zien – wat ons beloofd was – was een visie op hoe we hiermee om moeten gaan. Het college laat het bij een makke aankondiging dat ze met een sluitende begroting wil komen en dus in meerjarenperspectief zo’n twee miljoen aan bezuinigingen wil gaan vinden.

Op basis van deze kadernota zonder kaders is moeilijk te beoordelen wat de perspectieven daarvoor zijn. Wellicht zijn er geloofwaardige bezuinigingen mogelijk op posten waar het geld nu niet effectief of geloofwaardig wordt uitgegeven. Dan vraag ik mij als raadslid wel af waarom het college daar nu pas achter komt. Wellicht dat er alsnog gekeken kan worden naar de inkomstenkant, maar we moeten reëel zijn over de toch al hoge lasten voor wonen in ons dorp. In beide gevallen was het goed geweest daar nu een inhoudelijke discussie over te hebben. Maar ook de fundamentele

vraag: waar liggen voor ons de grenzen van het acceptabele? Het is een vraag die gemeenten door het land proberen te beantwoorden, maar het vereist dat we ons huiswerk doen. Precies het huiswerk dat in deze kadernota ontbreekt. Dat is echt kwalijk, voorzitter, maar het enige dat we nu kunnen vragen is dat het er op korte termijn alsnog komt.

Zonder daarover na te denken is het risico dat we uiteindelijk alleen maar weer komen met “moeilijke” maatregelen waarvoor politici “verantwoordelijkheid” moeten nemen. Het sluiten van voorzieningen, snijden in noodzakelijke investeringen of kaalslag in sociaal beleid. En dan wringen we onze handen en zeggen dat we nu wel moeten kiezen voor het minste kwaad. Maar zoals Hannah Arendt het verwoordde in *Responsibility and Judgement*: “De zwakte van dat argument is altijd geweest, dat degenen die het minste kwaad kozen, zo snel vergeten dat ze kwaad gekozen hebben.”

Voorzitter, ik denk terug aan de periode van financieel toezicht in 2016. Destijds hoorde ik als commissielid dat de sluiting van het

zwembad en cultureel centrum een harde les moest zijn voor een spilzieke gemeente met verwoede inwoners. Ik weet nog hoe kwaad ik was toen bleek dat Voorschoten juist relatief weinig uitgaf aan onze voorzieningen, terwijl onze inwoners juist duur uit waren. Die paternalistische houding moeten we nooit meer willen accepteren. Als wij zaken onverantwoord vinden, moeten we dat durven uitdragen.

Hoe zou dat eruit kunnen zien? Natuurlijk, als het rijk of de toezichthouder onze gemeente kapot willen maken, dan kunnen ze dat uiteindelijk. Maar we zijn niet alleen en hoeven dat niet zomaar te laten gebeuren. Bijvoorbeeld door te weigeren om de taken die het rijk op ons afgeschoven heeft zonder voldoende middelen af te dekken uit het geld dat we elders nodig hebben. En die dan ook bewust als signaal zo aan te leveren bij de toezichthouder. Of door juist door te zetten met die investeringen, waarvan we allemaal weten dat ze keihard nodig zijn. En als het afknippen van kleinere gemeenten als de onze wordt doorgezet, moeten we wat GroenLinks op korte termijn serieus in gesprek gaan met Leiden over een

fusie. Niet alleen omdat we als onderdeel van een grotere gemeente meer middelen per inwoner krijgen, maar ook omdat het grote gemeenten beter lukt om ambtenaren aan te trekken. Dat is allemaal spannend en ongemakkelijk, maar dat is wat “verantwoordelijkheid nemen” voor ons betekent: durven kiezen voor je inwoners, ook als dat moeilijk is.

In het noordwesten van Engeland ligt het stadje Preston, ongeveer zo groot als Leiden. Ook zij kregen te maken met opgelegde harde bezuinigingen. Maar in plaats van daar klakkeloos mee akkoord te gaan, hebben ze alles op alles gezet om het stadje overeind te houden. Door privatiseringen te weigeren, door zoveel mogelijk geld in de lokale economie te houden en door juist te investeren in een cultureel centrum dat volledig in publieke handen blijft. Het is bekend komen te staan als het “Preston model”. Misschien is het passender het “staan voor je inwoners” te noemen en daar zouden we als Voorschoten een voorbeeld aan moeten nemen. Dat zijn wij dit dorp verplicht, want als wij het niet doen, doet niemand het.

Ik heb gezegd

Als je geen mails krijgt van GroenLinks Voorschoten...

Als je geen mails van ons krijgt dan heb je misschien je mailadres niet opgegeven of er zit een fout in je vermelding in de landelijke administratie.

Wij kunnen je niet bereiken via de mail.

Je kunt hier alleen zelf verandering in aanbrengen.

Dat kun je doen via www.groenlinks.nl en dan inloggen via 'mijn groenlinks'. Daar kun je je mailadres controleren, veranderen en aangeven of je mails wilt ontvangen.

Agenda voor leden

oktober	19	16.00-18.00	Groene borrel	Café de Lindeboom, Voorstraat 40
	2 ^e helft		Digitale stemming over een gezamenlijke lijst met de PvdA	
november	23	middag	ALV	locatie en precieze tijd volgen bij uitnodiging
december	11	20.00-22.00	Groene borrel	Café de Lindeboom, Voorstraat 40

Er zijn vaak meer activiteiten die minder lang van tevoren bekend zijn. Wij sturen uitnodigingen per mail. Daarnaast zijn er twee GLVS app groepen.

Mail

Wij sturen gemiddeld één à twee keer per maand een mail naar onze leden. Dit is dan een uitnodiging voor een lokale activiteit of bijvoorbeeld informatie over ontwikkelingen die wij graag met de leden delen.

Twee App groepen

Ontvang je graag snel informatie en wil je actueler geïnformeerd worden, dan kun je je aanmelden voor de GroenLinks app (GLVS 🌳). Dat kan bij secretaris@glvs.nl met opgave van je telefoonnummer.

Voor het GLVS Ledenforum kun je je ook melden, deze app biedt gelegenheid tot onderlinge uitwisseling en discussie. Aanmelden eveneens via secretaris@glvs.nl